

Αρχική σελίδα>Προσφυγή στη δικαιοσύνη>Διαμεσολάβηση>Οικογενειακή διαμεσολάβηση>Οικογενειακή διαμεσολάβηση
Οικογενειακή διαμεσολάβηση

Ιρλανδία

Ο νόμος περί διαμεσολάβησης του 2017 (Mediation Act 2017 — ο «νόμος») δεν αφορά ειδικά τη διασυνοριακή διαμεσολάβηση, ενώ, σε κάθε περίπτωση, η διαδικασία διαμεσολάβησης βάσει του εν λόγω νόμου είναι προαιρετική. Αν ξεκινήσει στην Ιρλανδία διαδικασία διασυνοριακής οικογενειακής διαμεσολάβησης, εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου.

Ο νόμος περί διαμεσολάβησης του 2017 (<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2017/act/27/enacted/en/html>) τέθηκε σε εφαρμογή την 1η Ιανουαρίου 2018. Ο νόμος θεσπίζει ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο για την προώθηση της επίλυσης διαφορών μέσω διαμεσολάβησης, ως εναλλακτικής λύσης έναντι της προσφυγής στα δικαστήρια. Γενικός στόχος του νόμου είναι η προώθηση της διαμεσολάβησης ως βιώσιμης, αποτελεσματικής και αποδοτικής εναλλακτικής λύσης έναντι της προσφυγής στα δικαστήρια, ώστε να μειωθούν τα δικαστικά έξοδα, να επιταχυνθεί η επίλυση των διαφορών και να ελαττωθούν το άγχος και οι οξυτήτες που συχνά συνοδεύουν τις ένδικες διαδικασίες.

Ο νόμος:

περιλαμβάνει γενικές αρχές για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης από ειδικευμένους διαμεσολαβητές — άρθρα 6 έως 8

προβλέπει τη θέσπιση κωδίκων πρακτικής για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης από ειδικευμένους διαμεσολαβητές — άρθρο 9

ορίζει ότι η επικοινωνία μεταξύ των μερών κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης είναι εμπιστευτική — άρθρο 10

προβλέπει τη δυνατότητα μελλοντικής ίδρυσης Συμβουλίου Διαμεσολάβησης επιφορτισμένου με την εποπτεία της ανάπτυξης του τομέα — άρθρο 12

θεσπίζει υποχρέωση των δικηγόρων και των νομικών συμβούλων να συμβουλεύουν τα μέρη της διαφοράς να εξετάσουν την προσφυγή σε διαμεσολάβηση ως μέσο επίλυσης της διαφοράς τους — άρθρα 14 και 15

ορίζει ότι το δικαστήριο μπορεί, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήματος διαδίκου, να καλέσει τους διαδίκους να εξετάσουν την προσφυγή σε διαμεσολάβηση ως μέσο επίλυσης της διαφοράς τους — άρθρο 16

καθορίζει τα αποτελέσματα της διαμεσολάβησης στις προθεσμίες παραγραφής και τις αποσβεστικές προθεσμίες — άρθρο 18

ορίζει ότι το δικαστήριο μπορεί, όταν επιδικάζει δικαστική δαπάνη για δίκη στην οποία εφαρμόστηκε το άρθρο 16 του νόμου, να συνεκτιμά, κατά την κρίση του, κάθε τυχόν αδικαιολόγητη άρνηση ή παράλειψη διαδίκου να εξετάσει την προσφυγή σε διαμεσολάβηση ή κάθε τυχόν αδικαιολόγητη άρνηση ή

παράλειψη διαδίκου να συμμετάσχει σε διαμεσολάβηση, ενώ έχει κληθεί από το δικαστήριο να το πράξει σύμφωνα με το άρθρο 16 — άρθρα 20 και 21.

Στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν όλες οι πολιτικές δίκες που είναι δυνατόν να κινηθούν ενώπιον δικαστηρίου, πλην ορισμένων εξαιρέσεων που

προβλέπονται στο άρθρο 3 του νόμου.

Τελευταία επικαιροποίηση: 24/07/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.